

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/204/2020
Identifikačné číslo spisu:	6413204707
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6413204707.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne H. T. B., bývajúcej v W. W., I. O. A. XX, zastúpenej JUDr. Martinou Slosiarikovou, advokátkou v Banskej Bystrici, Topoľová 33, proti žalovanému G. Y. F. B., bývajúcemu v W. W., O. X, zastúpenému advokátskou kanceláriou Lion Law Partners s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského 14A, IČO: 36 862 461, o zrušenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12C/61/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2019 sp. zn. 16Co/259/2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2019 sp. zn. 16Co/259/2018 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) v poradí druhým rozsudkom zo 16. marca 2018 č. k. 12C/61/2013 - 552 I. zrušil vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania zaťažujúce vo výroku špecifikované nehnuteľnosti, ktoré bolo zriadené na základe Dohody o zrušení a vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva a o zriadení vecného bremena z 13. septembra 2006, ktoré vzniklo vkladom do katastra nehnuteľností pod č. V 720/2006 v prospech žalovaného, a ktoré je zapísané na LV č. XX vedeného pre katastrálne územie G., obec G., okres W. Š.; II. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému za zrušené vecné bremeno primeranú náhradu v sume 3.319,39 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; III. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na § 151n ods. 1, § 151o ods. 1, 2 a § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že medzi stranami sporu nastala zmena pomerov, ktorou vznikol hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného (žalovaného). Súd mal za to, že v čase zriadenia vecného bremena neboli vzťahy medzi stranami sporu konfliktné, až neskôr došlo k zhoršeniu ich osobných vzťahov a zmene ich osobných pomerov, čo postupne vyústilo do rozvodu ich manželstva s tým, že po rozvode došlo k ďalšiemu zhoršeniu ich vzťahov v podobe opakovaného vzájomného osočovania a konfliktov, ktoré prerástli do vzájomnej animozity, a to do takej miery, ktorá predstavuje trvalú zmenu vzájomných osobných pomerov medzi stranami sporu. Podľa názoru súdu prvej inštancie, ku zmene vzájomných

vzťahov medzi stranami sporu došlo až po zriadení vecného bremena, keď žalovaný dlhodobo upiera žalobkyni právo na pokojné užívanie predmetnej nehnuteľnosti, ako aj bez súhlasu žalobkyne zasahuje do jej vlastníckeho práva nad rámec oprávnení vyplývajúcich mu z vecného bremena, t. j. odstránil z nehnuteľnosti jej osobné veci, vypíliť stromy v záhrade, vykonal rekonštrukciu interiéru, namontoval kamerový monitorovací systém, ktoré zásahy považoval súd prvej inštancie za nesúladné s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie pri zrušení predmetného vecného bremena vychádzal aj zo skutočnosti, že v prospech žalovaného je zriadené vecné bremeno spočívajúce v jeho práve doživotného bývania a užívania aj k bytu vo vlastníctve žalobkyne a zároveň, že žalovaný je výlučným vlastníkom iného bytu, a preto zrušením vecného bremena v prejednávanej veci nemôže dôjsť k ohrozeniu bývania žalovaného. Pri určení primeranej náhrady za zrušenie vecného bremena vychádzal súd prvej inštancie zo vzájomného zmluvného dojednania sporových strán uvedeného v dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a o zriadení vecného bremena z 13. septembra 2006, v ktorej bola hodnota vecného bremena určená vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur). O nároku žalovaného na náhradu vynaložených nákladov súd prvej inštancie nerozhodoval, pretože nebol predmetom tohto konania, a preto je z hľadiska stanovenia primeranej náhrady za zrušenie vecného bremena bez právneho významu, preto ani nevykonával žalovaný navrhované znalecké dokazovanie za účelom preukázania zhodnotenia predmetnej nehnuteľnosti, a taktiež považoval bez právneho významu žalovaný navrhované dokazovanie za účelom preukázania žalovaného (ne)konfliktnosti voči susedom. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 21. novembra 2019 sp. zn. 16Co/259/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil; žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukázal, pretože okresný súd vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že po zriadení vecného bremena z 13. septembra 2006 došlo k vzniku hrubého nepomeru medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného - žalovaného, a preto v súdnej veci boli dané dôvody na zrušenie vecného bremena. Vo vzťahu medzi stranami došlo k trvalej zmene pomerov, k vzniku hrubého nepomeru medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného a je daná príčinná súvislosť medzi nimi. Ako ďalej odvolací súd konštatoval, v konaní bolo preukázané, že žalovaný upiera žalobkyni právo na užívanie predmetných nehnuteľností, zasahuje neprimerane do vlastníckeho práva žalobkyne bez súhlasu žalobkyne ako vlastníka, a teda žalovaný výkon práv vyplývajúcich z vecného bremena realizuje spôsobom, ktorý nie je v súlade s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ bola hodnota vecného bremena vzájomnou dohodou zmluvných strán pri zriadení vecného bremena stanovená vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur), nie je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné za primeranú náhradu pri zrušení vecného bremena považovať inú hodnotu, než bola dohodnutá vzájomnou dohodou zmluvných strán pri zriadení vecného bremena. Okresný súd taktiež, podľa názoru odvolacieho súdu, správne právne uzavrel, že nárok žalovaného na náhradu vynaložených nákladov nie je predmetom tohto konania, a preto navrhnutý dôkaz na znalecké preukázanie zhodnotenia predmetnej nehnuteľnosti okresný súd správne nevykonával. Odvolací súd taktiež poukázal na to, že súd prvej inštancie správne nevykonával ani žalovaný navrhnuté doplnenie dokazovania opätovným výsluchom bývalého starostu obce G. a ďalších navrhnutých svedkov, výsluchom ktorých by nemohli byť preukázané skutočnosti podstatné pre rozhodnutie súdu. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP) a zároveň, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu závisel od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa súdy nižších inštancií odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP). Namietal, že súdy ignorovali otázku zistenia ustálenia hrubého nepomeru medzi výhodou

oprávneného a vecným bremenom a taktiež v nadväzujúcej otázke určenia primeranej náhrady za zrušené vecné bremeno, keď svoje rozhodnutia v otázke primeranej náhrady opreli výlučne o zmätočný výklad zmluvy o zriadení vecného bremena z 13. septembra 2006. Dovolateľ bol toho názoru, že zmluvne dohodnutá hodnota vecného bremena v čase jeho zriadenia v žiadnom prípade nesmeruje k výkladu, ktorý by implikoval záver o zmluvnom dojednaní primeranej náhrady pre prípad jeho zrušenia. Ako dovolateľ ďalej uviedol, odvolací súd komplexne ignoroval jeho odvolacie námietky, zvlášť v časti novopredloženého dôkazu - znaleckého posudku o výške hodnoty zrušovaného vecného bremena. Nesprávnosť právneho posúdenia dovolateľ vzhliadal v nesprávnom výklade ustanovenia § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka a položil právne otázky: „Či pri výklade ustanovenia § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka je možné zrušiť vecné bremeno bez toho, aby bol preukázaný vznik hrubého nepomeru medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného a či výšku primeranej náhrady za zrušované vecné bremeno je možné určiť bez preukázania hrubého nepomeru a bez použitia procesného postupu podľa § 206 resp. § 207 CSP? Či je odvolací súd oprávnený odvolací prieskum realizovať procesným postupom podľa § 387 ods. 2 CSP bez toho, aby poskytol odvolateľovi odpoveď na odvolacie námietky nastolené v odvolaní v intenciách ustanovenia § 387 ods. 3 CSP?“ Odklon v právnom posúdení doložil s poukazom na rozhodnutia, resp. stanoviská dovolacieho súdu R 86/58, R 65/72, R 27/78, sp. zn. 4Cdo/291/2009, 7Cdo/56/2011 a 1Cdo/192/2006. Z týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu plne stotožnila so skutkovými a právnymi závermi odvolacieho súdu a konštatovala, že rozhodnutím odvolacieho súdu nedošlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a preto navrhla dovolanie odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Žalovaný vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietal odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý výšku primeranej náhrady za zrušené vecné bremeno oprel o zmluvne dohodnutú hodnotu vecného bremena v čase jeho zriadenia, pričom ignoroval odvolacie námietky žalovaného najmä v časti novopredloženého dôkazu - znaleckého posudku o výške hodnoty zrušovaného vecného bremena.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

14. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

15. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

16. V súlade s § 220 ods. 2 v spojení s § 393 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 v spojení s § 393 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma účastníkovi možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jeho právo na spravodlivý súdny proces (čo zakladá vadu konania podľa § 431 ods. 1 v spojení s § 420 písm. f/ CSP), pretože mu

upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

17. S poukazom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou v konaní podľa § 420 písm. f/ CSP.

18. Podľa § 151p ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

19. Podľa § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka ak zmenou pomerov vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, môže súd rozhodnúť, že sa vecné bremeno za primeranú náhradu obmedzuje alebo zrušuje. Ak pre zmenu pomerov nemožno spravodlivo trvať na vecnom plnení, môže súd rozhodnúť, aby sa namiesto vecného plnenia poskytovalo peňažné plnenie.

20. Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Vo svojom rozhodnutí konštatoval, že pokiaľ bola hodnota vecného bremena vzájomnou dohodou zmluvných strán pri zriadení vecného bremena stanovená vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur), nie je dôvodné za primeranú náhradu pri zrušení vecného bremena považovať inú hodnotu, než bola dohodnutá vzájomnou dohodou zmluvných strán pri zriadení vecného bremena. Pokiaľ by sa aj vykladalo takéto odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu tak, že ním odvolací súd skonštatoval správnosť dôvodov prvostupňového rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), absentuje v tomto odôvodnení reakcia odvolacieho súdu na odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa najmä posúdenia obsahu Dohody o zrušení a vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva a o zriadení vecného bremena z 13. septembra 2006, ktorou bola hodnota odplaty za v prospech žalovaného zriadené vecné bremeno spočívajúce v doživotnom bývaní a užívaní nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne stanovená pri jeho zriadení, avšak táto odplata nebola stanovená pre prípad zrušenia tohto vecného bremena (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka), a zároveň absentuje aj relevantná reakcia na navrhované znalecké dokazovanie ohľadne výšky hodnoty zrušovaného vecného bremena. Je potrebné zo strany dovolacieho súdu poukázať na to, že z hľadiska správneho rozhodnutia o primeranej náhrade za zrušené vecné bremeno je významné zistenie, aký je majetkový prospech vlastníka zaťaženej nehnuteľnosti a majetkový dôsledok u oprávneného z vecného bremena, vychádzajúc aj z časového odstupu medzi zriadením predmetného vecného bremena a jeho súdnym zrušením, keď možno konštatovať, že došlo k zmene hodnoty zaťažených nehnuteľností, ale aj k zmene hodnoty vecného bremena. Súd síce pri úvahe o primeranej náhrade nie je viazaný návrhom, čo znamená, že nie je vylúčená jednorazová peňažná náhrada, ale ani poskytovanie opakujúceho sa peňažného plnenia. Nemožno opomenúť, že náhrada má byť síce primeraná, ale adekvátnosť však neznamena, že by náhrada musela úplne (rovnocenne a v celom rozsahu) vyvážiť hodnotu práva zodpovedajúcemu zrušenému vecnému bremenu. Vzhľadom na uvedené bude potrebné zo strany odvolacieho súdu dôslednejšie sa zaoberať primeranou náhradou za zrušené vecné bremeno, a to aj s ohľadom na prípadné znalecké dokazovanie a výsledné rozhodnutie v tomto smere náležite odôvodniť. Rozhodnutie odvolacieho súdu preto malo ozrejmiť skutkové a právne závery takým spôsobom, aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti v rovine dohadov a aby mohla skutkovo aj právne proti rozhodnutiu argumentovať. Keďže odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu uvedené obsahové náležitosti nemá, možno skonštatovať, že je nepreskúmateľné.

21. Tento nedostatok odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v otázke vád konania namietaných dovolateľom má za následok, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky stanovené súdu v ustanovení § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP na riadne odôvodnenie rozsudku. Z tohto dôvodu je dovolanie žalovaného procesne prípustné podľa § 420 písm. f/ CSP a dovolateľ v ňom dôvodne namieta ním uvádzanú procesnú vadu zmätočnosti, pretože mu týmto nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené realizovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesným vadám podľa § 420 písm. f/ CSP, ktorá

skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). S prihliadnutím na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa najvyšší súd nezaoberal ďalšími, v dovolaní namietanými vadami.

23. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.